

Rysunek 4 Sześć obszarów analizy sektorowej wraz ze wskazaniem udziału w bezpośrednich emisjach GHG w Polsce w 2011 r.

Źródło: opracowanie własne WISE na podstawie danych KOBiZE,

4.4.2. Stan techniczny infrastruktury – perspektywa sektorowa

Energetyka Zawodowa

Spalanie paliw kopalnych przez energetykę zawodową jest największym źródłem emisji w Polsce (ponad 40% emisji w 2011 roku). Krajowa energetyka cechuje się wysoką emisyjnością w przeliczeniu na jednostkę wyprodukowanej energii elektrycznej i ciepłej. Wynika to zarówno z dominacji węgla kamiennego i brunatnego w miksie energetycznym, jak również z niskiej sprawności bloków energetycznych (odpowiada ona jednak średniej światowej sprawności).

Wysokie uzależnienie polskiej energetyki od węgla (ponad 80% w produkcji energii elektrycznej) wynika z historycznego rozwoju branży w oparciu o duże krajowe zasoby tego surowca. Pomimo funkcjonującego od niemal dekady systemu wsparcia źródeł odnawialnych, ich udział w strukturze energetycznej kraju pozostaje niewielki. Ponadto, w obliczu ograniczonego potencjału rozwoju hydroenergetyki oraz zaniechania inwestycji w energetykę jądrową na przełomie lat 1989-1990, stabilne niskoemisyjne moce wytwórcze stanowią margines polskiego systemu energetycznego. Jednocześnie rozwój energetyki gazowej, uznanej za bardziej ekologiczną niż węglowa, jest hamowany przez wysokie ceny surowca oraz niepewność związaną z ciągłością i bezpieczeństwem dostaw. Niemniej jednak dla mniejszych instalacji w ciepłownictwie dostosowanie się do nowych norm poprzez zamianę paliwa z węgla na gaz może okazać się mniej kosztowne niż inwestycje w najmniej emisyjne technologie oparte na węglu.

W ciągu kolejnych trzech dekad niezbędna będzie niemal kompletna wymiana infrastruktury produkcyjnej w polskim sektorze energetycznym. Stwarza to możliwości znaczącej poprawy efektywności wykorzystania paliw oraz zwiększenia udziału niskoemisyjnych technologii.

